

Baarle-Nassau
Baarle-Hertog

COMMISSIE VOOR BEZWAARSCHRIFTEN

Verslag van het horen ingevolge artikel 7:7 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb)

Zittingsdatum: 24 februari 2016, 18.15 uur

Betreffende:

Bij schrijven van 12 december 2015, ontvangen op 15 december 2015, heeft 5.1.2e, 5.1.2e, bezwaar gemaakt gericht tegen het besluit van het college van de gemeente Baarle-Nassau van 5 november 2015, waarbij aan 5.1.2e kenbaar is gemaakt dat aan hem een last onder dwangsom wordt opgelegd om binnen een half jaar een einde te maken aan het permanent bewonen van een recreatiewoning.

Aanwezig:

- 5.1.2e	:	voorzitter;
- 5.1.2e	:	lid;
- 5.1.2e	:	lid;
- 5.1.2e	:	secretaris;
- 5.1.2e	:	vertegenwoordiger namens het college, verweerder;

- twee toehoorders.

De voorzitter heet de aanwezigen welkom, opent de zitting en geeft aan wat de bedoeling is van de bijeenkomst.

De voorzitter geeft het woord aan indiener. Indiener stelt in 5.1.2e grond te hebben gekocht op De Kievit en per 5.1.2e te staan ingeschreven op dat perceel. Indiener stelt dat er door verweerder diverse aanpassingen zijn gedaan ten aanzien van de huisnummering op De Kievit, waardoor zijn huis achtereenvolgens huisnummer 5.1.2e 5.1.2e 5.1.2e en 5.1.2e heeft gehad. Indiener stelt dat er mensen zijn die al 40 jaar lang het hele jaar door op het park verblijven. Indiener stelt dat zijn woning een WOZ-object is en voldoet aan de normen die gelden voor wonen, zoals een gas-, water, elektriciteits- en rioolaansluiting. Indiener stelt zich af te vragen welke regelgeving verweerder hanteert. Indiener stelt dat de Europese wetgeving op korte termijn wijzigt met onder andere tot gevolg dat op De Kievit gewoond mag worden. Indiener stelt dat de Provincie in andere gevallen een dubbelbestemming toestaat en dat een ander recreatieterrein, te weten L'Air Pur, momenteel bezig is met het verkrijgen van een dergelijke dubbelbestemming. Indiener stelt zich af te vragen hoe verweerder denkt te handhaven op het park. Indiener stelt dat dit feitelijk niet mogelijk is en er ook hoge kosten mee gemoeid gaan omdat iedere verblijvende per dag gevraagd moet worden of hij komt recreëren of wonen. Indiener stelt dat de bewoners van het park gebruik maken van allerlei voorzieningen binnen de gemeente en ook gebruik maken van de diensten van de middenstand, hetgeen positief is voor Baarle-Nassau. Indiener stelt na de hoorzitting een WOB-verzoek in te dienen, teneinde te kunnen achterhalen wie er nu precies wonen op De Kievit nummer 5.1.2e.

De voorzitter geeft het woord aan verweerder. Verweerder stelt dat getoetst wordt aan het bestemmingsplan en er voorts wordt gehandeld naar vastgesteld handhavingsbeleid. Verweerder stelt dat gelet op de regelgeving het wonen op een recreatieterrein niet is toegestaan. Als peildatum om in aanmerking te kunnen komen voor een zogenaamde persoonsgebonden beschikking heeft te gelden 1 januari 2005. Verweerder stelt dat het dus kan dat er mensen zijn die al 40 jaar op het park wonen. Verweerder stelt dat het 365 dagen per jaar mogen recreëren berust op een hardnekkig misverstand, aangezien dit gewoon te gelden

heeft als wonen. Verweerder stelt dat de Europese regelgeving waar indiener naar verwijst nog niet vastgesteld is. De dubbelbestemming waarmee L'Air Pur momenteel in de weer is verkeert volgens verweerder nog in een beginstadium en ook op dat park wordt momenteel handhavend optreden.

De voorzitter merkt op dat in hetgeen indiener naar voren brengt wellicht een beroep op het gelijkheidsbeginsel kan worden gezien en vraagt verweerder hier op te reageren. Verweerder stelt dat in gelijke gevallen gelijk wordt gehandeld doordat er in alle gevallen van permanente bewoning op een recreatiepark waarin iemand niet beschikt over een PGB tot handhavend optreden overgegaan wordt.

De commissie vraagt verweerder of er tot handhavend optreden wordt overgegaan als iemand zich inschrijft in de BRP. Verweerder stelt dat niet alleen in die gevallen tot handhavend optreden wordt overgegaan, maar dat er tevens periodiek controles plaatsvinden. Verweerder benadrukt dat het niet noodzakelijk is om iedere dag te controleren of er wordt gewoond, maar dat uit jurisprudentie blijkt dat bij 10 constatering met aanvullende gegevens reeds wonen kan worden aangenomen.

De voorzitter vraagt indiener of hij bij de aankoop van de grond heeft afgewogen dat er sprake was van een recreatieve bestemming. Indiener stelt dat het park destijds heeft verkondigd dat je 365 dagen per jaar op het park mocht zijn en dat dit misverstanden in de hand gewerkt heeft. Indiener stelt dat hij er naïef vanuit is gegaan dat er een dergelijke regel geldt aangezien er al 40 jaar werd gedoogd en werd gesteld dat je er 365 dagen per jaar mag verblijven. Indiener stelt in onderhavige kwestie gekozen te hebben voor een bezwaarschriftenprocedure in plaats van een andere oplossing, omdat hij het flauwekul vindt dat hij er niet mag wonen terwijl het zijn eigen grond is. Indiener stelt dat verweerder hem in 5.1.2e heeft ingeschreven en vervolgens in 2010 heeft gezegd dat hij was vertrokken met onbekende bestemming. Indiener stelt dat dit niet waar is, want er zijn 2 dames van de gemeente aan de deur geweest die kwamen vragen of hij er verbleef en hij dit heeft beaamd. Indiener stelt dat hij een nieuw paspoort nodig had en hij toen te horen kreeg dat hij hiervoor naar de Nederlandse ambassade in Bergen op Zoom moest, omdat verweerder hem niet accepteerde als inwoner van Baarle-Nassau. Indiener stelt dat hij op dat moment pas te horen kreeg dat hij was uitgeschreven door verweerder en hij stelt van mening te zijn dat je niet zomaar iemand kunt wegschrijven uit de BRP. Indiener stelt dat Denemarken en Nederland de enige Europese gemeenten zijn die het wonen op een recreatieterrein niet toestaan en hij stelt het, gelet daarop, strijdig met de rechtsgelijkheid te achten en bovendien discriminerend om hem niet in te schrijven op De Kievit en hem er te laten wonen.

De voorzitter vraagt verweerder of er nog behoefte bestaat aan het geven van een laatste reactie. Verweerder geeft te kennen hieraan geen behoefte te hebben.

De voorzitter bedankt de aanwezigen voor hun inbreng en de hoorzitting sluit.

Baarle-Nassau, 24 februari 2016

De voorzitter,

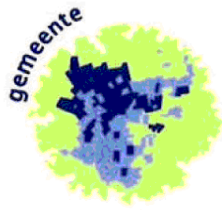
5.1.2e

5.1.2e

De secretaris,

5.1.2e

5.1.2e

Baarle-Nassau
Baarle-Hertog

COMMISSIE VOOR BEZWAARSCHRIFTEN

Advies ingevolge artikel 7:13, lid 6, van de Algemene wet bestuursrecht (Awb)

Betreft

Bij schrijven van 12 december 2015, ontvangen op 15 december 2015, heeft 5.1.2e 5.1.2e bezwaar gemaakt gericht tegen het besluit van het college van de gemeente Baarle-Nassau van 5 november 2015, waarbij aan 5.1.2e kenbaar is gemaakt dat aan hem een last onder dwangsom wordt opgelegd om binnen een half jaar een einde te maken aan het permanent bewonen van een recreatiewoning.

Ontvankelijkheid

De brief is als bezwaarschrift in behandeling genomen:

- de naam en het adres van indiener zijn aangegeven;
- het bezwaarschrift is verzonden binnen zes weken na de datum van bekendmaking van het besluit;
- het bezwaarschrift is ondertekend door indiener;
- het bezwaarschrift is voorzien van een dagtekening;
- het bestreden besluit is voldoende omschreven;
- de bezwaren zijn voldoende gemotiveerd weergegeven.

Gelet daarop acht de commissie het bezwaarschrift van indiener ontvankelijk.

Hoorzitting

Indiener en verweerder zijn in de gelegenheid gesteld om te worden gehoord tijdens de door de commissie op 24 februari 2016 naar aanleiding van het bezwaarschrift gehouden zitting. Het van deze zitting gemaakte verslag is bij dit advies gevoegd en wordt geacht daarvan deel uit te maken.

Verloop geschil

- Bij schrijven van 30 juli 2015 heeft verweerder aan indiener kenbaar gemaakt voornemens te zijn aan hem een last onder dwangsom op te leggen dan wel bestuursdwang toe te passen wegens het illegaal permanent bewonen van een recreatiewoning;
- Bij schrijven van 5 november 2015 heeft verweerder aan indiener kenbaar gemaakt dat is besloten over te gaan tot het opleggen van een last onder dwangsom vanwege het permanent bewonen van een recreatiewoning, waarbij een last onder dwangsom wordt opgelegd om binnen een half jaar na verzenddatum van het besluit aan de overtreding een einde te maken en dat als de overtreding niet is opgeheven er een dwangsom wordt verbeurd van € 250,00 per week, met een maximum van € 6.000,00;
- Bij schrijven van 12 december 2015, ontvangen op 15 december 2015, heeft indiener bezwaar gemaakt tegen het besluit van verweerder om over te gaan tot het opleggen van een last onder dwangsom;
- Bij schrijven van 3 februari 2016 zijn indiener en verweerder uitgenodigd voor een hoorzitting op 24 februari 2016.

Bezwaren

- Indiener stelt dat verweerder hem op 5.1.2e heeft ingeschreven;
- Indiener stelt nog steeds op dezelfde plaats te wonen van het moment van inschrijving en dit zijn enige woonverblijf is;

- Indiener stelt dat zijn woning een WOZ-object is dat voldoet aan de wooneisen en is aangesloten op gas, water, elektriciteit en riool;
- Indiener stelt dat op korte termijn de Europese regelgeving verandert waardoor aanspraak op een woonvergunning kan worden gemaakt;
- Indiener stelt dat de Provincie Noord-Brabant al een dubbelbestemming van parken heeft goedgekeurd en L'Air Pur, een vergelijkbaar park, reeds een dergelijke aanvraag heeft lopen;
- Indiener stelt dat handhaving een probleem wordt voor verweerder vanwege de hoge kosten die daarmee gepaard zullen gaan.

Overwegingen

Ingevolge artikel 5:32 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) kan een bestuursorgaan dat bevoegd is om bestuursdwang toe te passen een last onder dwangsom opleggen. De commissie is van mening dat uit artikel 125 van de Gemeentewet blijkt dat verweerder hiertoe bevoegd is. In dat artikel staat namelijk aangegeven dat het gemeentebestuur bevoegd is tot oplegging van een last onder dwangsom.

Uit de stukken, het verhandelde ter zitting, waaronder begrepen de uitspraken van indiener, is het de commissie voldoende gebleken dat indiener de recreatiewoning aan het adres Kievit 12-^{5.1.2e} Baarle-Nassau bewoont als zijnde een hoofdverblijf. Daartoe merkt de commissie nog op dat overigens ook gesteld noch gebleken is dat indiener op een ander adres zijn hoofdverblijf heeft.

Het perceel Kievit 12-^{5.1.2e} is gelegen binnen het bestemmingsplan 'Buitengebied 2008' en binnen de bestemming 'recreatie'. Ingevolge het bepaalde in artikel 14.1.1 van de planvoorschriften zijn de voor 'recreatie' aangewezen gronden bestemd voor recreatieve doeleinden bestemd voor recreatief (nacht)verblijf, uitsluitend door middel van recreatief nachtverblijf van personen die hun woon- of verblijfplaats elders hebben. Ingevolge artikel 14.3.1 van de planvoorschriften is het verboden de in de bestemming opgenomen gronden en bouwwerken te gebruiken of te laten gebruiken op een wijze of tot een doel strijdig met de aan de gronden gegeven bestemming. Ingevolge artikel 14.3.2, aanhef en onder e, van de planvoorschriften, wordt onder strijdig gebruik in ieder geval verstaan het gebruik van gronden en bouwwerken voor permanente bewoning, uitgezonderd permanente bewoning van bedrijfswoningen. Ingevolge artikel 14.3.4 van de planvoorschriften verlenen burgemeester en wethouders ontheffing van het onder 14.3.1 vervatte verbod, indien strikte toepassing zou leiden tot een beperking van het meest doelmatige gebruik die niet door dringende redenen wordt gerechtvaardigd.

Bij besluit van 15 februari 2005 heeft verweerder beleidsregels geformuleerd met betrekking tot de permanente bewoning van recreatiewoningen in de gemeente Baarle-Nassau. Blijkens deze beleidsregels mag een recreatiewoning uitsluitend permanent bewoond worden indien conform de beleidsregels een persoonsgebonden beschikking is afgegeven en deze zijn geldigheid niet heeft verloren. Aan dit beleid is destijds middels publicaties alsmede toezending aan betrokken eigenaren en gebruikers van recreatiewoningen bekendheid gegeven. Ook nu nog is het beleid terug te vinden op de internetsite van verweerder en worden geïnteresseerden voor een recreatiewoning actief over het beleid geïnformeerd. De commissie is van mening dat het gemeentelijke beleid in overeenstemming is met landelijk gangbaar beleid en het beleid niet kennelijk onredelijk is.

Dat de verweerder stringent optreedt ten aanzien van permanente bewoning van recreatiewoningen, komt de commissie niet als onredelijk voor. Niet gebleken is dat verweerder onderscheid maakt in handhavend optreden bij constatering van strijdig gebruik.

De commissie is van mening dat, nu is gebleken dat indiener de recreatiewoning in strijd met de planvoorschriften permanent bewoont en indiener niet beschikt over een persoonsgebonden beschikking, verweerder bevoegd was om hiertegen handhavend op te treden.

Gelet op het algemeen belang dat is gediend met handhaving, zal in geval van overtreding van een wettelijk voorschrift het bestuursorgaan dat bevoegd is om met een last onder dwangsom op te treden, in de regel van deze bevoegdheid gebruik moeten maken. Slechts onder

bijzondere omstandigheden mag van het bestuursorgaan gevergd worden dit niet te doen. Dit kan zich voordoen indien concreet zicht op legalisatie bestaat. Voorts kan handhavend optreden zodanig onevenredig zijn in verhouding tot de daarmee te dienen belangen dat van optreden in die concrete situatie behoort te worden afgezien.

Naar het oordeel van de commissie is geen sprake van concreet zicht op legalisering. Een van de voorwaarden om voor een gedoogbeschikking in aanmerking te kunnen komen is dat de permanente bewoning door de betrokken bewoner reeds moet zijn aangevangen voor de peildatum van 31 december 2004. De commissie merkt hiertoe op uit de stukken alsmede het verhandelde ter zitting is gebleken dat indiener na de peildatum de grond in eigendom heeft verkregen, te weten in 5.1.2e, en dat indiener ten vroegste 5.1.2e een inschrijving in het bevolkingsregister op het bewuste adres heeft gehad. Gelet hierop is de commissie dan ook van oordeel dat indiener nimmer aan de voorwaarden om in aanmerking te komen voor een persoonsgebonden beschikking zal kunnen voldoen. Het is de commissie overigens ook niet gebleken van andere omstandigheden die tot het oordeel zouden kunnen leiden dat sprake is van concreet zicht op legalisering. Daartoe merkt de commissie aanvullend op dat het haar niet is gebleken van Europese regelgeving of wijziging daarvan, zoals door indiener aangehaald tijdens de hoorzitting, op grond waarvan in het voorliggende geval voor indiener concreet zicht op legalisering kan worden aangenomen.

De commissie overweegt dat indiener vanaf het begin van de bewoning van de recreatiewoning bekend geacht mocht worden met de recreatieve bestemming van het perceel en indiener had kunnen en ook dienen te weten dat permanente bewoning in strijd is met die bestemming. Bovendien werd en wordt eenieder die informeert naar de mogelijkheden van permanente bewoning van een recreatiewoning hierover op actieve wijze geïnformeerd door zowel de medewerkers Handhaving alsmede de medewerkers Bevolking zodra hij of zij informeert naar inschrijving in het bevolkingsregister. Door desondanks de recreatiewoning permanent te gaan bewonen heeft indiener het risico genomen dat hij geconfronteerd zou kunnen worden met handhavingsmaatregelen.

De commissie ziet zich nu voor de vraag gesteld of er sprake is van omstandigheden op grond waarvan handhavend optreden zodanig onevenredig is in verhouding tot de daarmee te dienen belangen, dat van handhavend optreden behoort te worden afgezien. Dit kunnen bijvoorbeeld gevallen zijn waarbij een overtreding een (te) incidenteel karakter heeft, of de overtreding van geringe ernst is en/of belangen van derden door de overtreding niet of nauwelijks worden geschaad.

Het is de commissie niet gebleken van omstandigheden op grond waarvan handhavend optreden zodanig onevenredig is in verhouding tot de daarmee te dienen belangen, dat van optreden behoort te worden afgezien. De door indiener aangevoerde omstandigheden dat hij door verweerder op enig moment is ingeschreven in het bevolkingsregister, dat hij ongewijzigd de bewuste woning heeft bewoond, dat het zijn enige woonverblijf betreft, dat zijn woning een WOZ-object betreft en voldoet aan de wooneisen, dat de Provincie Noord-Brabant al een dubbelbestemming van recreatieparken heeft goedgekeurd en dat met de handhaving hoge kosten voor verweerder gepaard gaan, kunnen naar het oordeel van de commissie niet tot een ander oordeel leiden.

Gelet op het vorenstaande adviseert de commissie dan ook om het ingediende bezwaarschrift, met inachtneming van hetgeen door de commissie is overwogen, ongegrond te verklaren en het bestreden besluit in stand te laten.

Advies

De commissie adviseert:

- **het bezwaarschrift, met inachtneming van hetgeen door de commissie is overwogen, ongegrond te verklaren en het primaire besluit in stand te laten.**

Gedaan te Baarle-Nassau op 24 februari 2016 door

5.1.2e

voorzitter; 5.1.2e

5.1.2e

5.1.2e

in tegenwoordigheid van

5.1.2e

5.1.2e

5.1.2e

De voorzitter,

5.1.2e

De secretaris,

5.1.2e

5.1.2e